

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.559/2017/6. szám

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Kurucz Krisztina előadó bíró
Dr. Kárpáti Magdolna bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Tordai Nóra ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: dr. Valosinovszki Vanda jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozata: Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. június 08. napján kelt 10.K.27.088/2017/13. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.088/2017/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 250.000 (azaz kettőszázötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 2.093.200 (azaz kettőmilliókilencvenháromezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Adóigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a felperesnél 2013. január - december közötti időszakra általános forgalmi adó (áfa) adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzésének eredményeként a 2016. augusztus 22. napján kelt határozatában a felperest 20.932.000 Ft - adóhiánynak minősülő - adókülönbözet, 10.466.000 Ft adóbírság és 2.242.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.
- [2] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2017. január 10. napján kelt 206882407 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [3] Döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 97.§ (4)-(6) bekezdései, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 120.§ a) pontja, 127.§ (1) bekezdés a) pontja, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15.§ (3) bekezdése, 165.§ (2) bekezdése, 166.§ (2) bekezdése rendelkezései alapján hozta meg.
- [4] Indokolása szerint felperes a beszerzést terhelő, levonható áfa körében a F. B. Kft. (a továbbiakban: számlakibocsátó1.) néven hűtőház felújításról és görögdinnye értékesítésről, a K.B. Kft. (a továbbiakban: számlakibocsátó2.) néven épület felújításról és hűtőrendszer kiépítésről kiállított 17 db számlát fogadott be.
- [5] Az elsőfokú adóhatóság a lefolytatott bizonyítási eljárások, beszerzett bizonyítékok (adózó ügyvezetőjének: T. E. S.-nak, mindkét számlakibocsátó azonos személyű képviselőjének: V. Z.-nak, a hűtőházat bérlő É.T. Kft. ügyvezetőjének: K. I.-nak a nyilatkozatai, a számlakibocsátó1.-nél és a számlakibocsátó2.-nél végzett kapcsolódó vizsgálatok, a számlák, a görögdinnye értékesítéshez csatolt mérlegjegyek) alapján helytállóan állapította meg, hogy a számlakibocsátók és a felperes között a számlákban feltüntetett gazdasági események nem jöttek létre, így a számlákra a felperes adólevonási jogot nem alapíthat. A felperes gondos adózási magatartást nem tanúsított, kellő körültekintése esetén tudhatta, hogy a számlakibocsátók által elkövetett adókijátszás részese.
- [6] A két számlakibocsátó azonos képviselője előadta, hogy a cégnek tárgyi eszköze egy lap-top és egy nyomtató volt, a számlákat nem állította ki, a feltüntetett munkákról konkrétumokat nem tudott, alvállalkozókra nem emlékezett, görögdinnyét nem értékesített, a szerződéseket és számlákat nem ő írta alá.
- [7] Az elsőfokú hatóság a hűtőházzal kapcsolatosan azt állapította meg, hogy a szakértelmet igénylő munkákat ismeretlenek végezték el, a felperes semmilyen konkrétumra nem emlékezett a kivitelezés kapcsán, referenciákat, írásbeli ajánlattételeket, olyan dokumentumokat, amelyek a valós kivitelező személyének

beazonosítására alkalmasak lennének, nem adott át, az ügyvezetője által a munkák felügyelőjeként hivatkozott személy: K. R. J. a számlakibocsátóknak tagja, de képviselőre nem jogosult személye volt, a számlakibocsától. adófizetési kötelezettségét nem teljesítette, alvállalkozói, eszközei ismert módon nem voltak, a felperes eljárása gyakorlatilag a jó teljesítés iránti bizakodásban merült ki, számára az volt a lényeg, hogy elvégezzék jó áron a munkát.

- [8] A revízió a görögdinnye beszerzés kapcsán rögzítette, hogy a számlakibocsától. nem ismerte el az ügyletet, semmilyen eszköze nem volt ahhoz, hogy ilyen terméket értékesítsen, azzal nem is foglalkozott, zöldség-gyümölcs kereskedelem nem szerepelt a tevékenységi körében, a felperes iratanyagában szállítólevél, a fuvarozó gépjármű rendszámát tartalmazó irat, adat nincs, sem olyan ellenőrizhető anyag, aminek a vizsgálata azt eredményezné, hogy megállapítható lenne a görögdinnyét ténylegesen értékesítő személye.
- [9] Adózó a számlakibocsátókról semmiféle adattal nem rendelkezett, csak állította, hogy a cégbejegyzéseiket ellenőrizte, a kivitelezésekről, a dinnye szállításról dokumentumai nincsenek, kellő körültekintése nem igazolt.

A kereseti kérelem

- [10] A felperes keresetében a határozatok megváltoztatását és fizetési kötelezettségei törlését, illetve azok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra utasítását kérte.
- [11] Hangsúlyozta, hogy megtörténtek a számlák szerinti gazdasági események, azaz a hűtőház felújítása elkészült, a görögdinnyéket megvásárolta, így a gazdasági események körében nincsen annak jelentősége, hogy a munkákat eshetőlegesen alvállalkozók végezték. A céglétszám adataiból tájékozódott a számlakibocsátó cégekről, álláspontja szerint nem kellett azt tudnia, hogy milyen alvállalkozó végzi a kivitelezést, és annak sincs jelentősége, hogy a számlakibocsátó gyümölcskereskedelemmel foglalkozott-e avagy sem. Adózói jogait jogszerűen gyakorolta, így a befogadott számlák alapján adólevonásra jogosult.

Az elsőfokú határozat

- [12] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [13] Indokolása szerint az adóhatóság tisztázott tényállás alapján jogszerű határozatot hozott. Igazolta a meglévő bizonyítékok alapján, hogy a számlákban foglalt gazdasági események a feltüntetett felek között a valóságban nem történtek meg, a felperes kellően körültekintő az adózással érintett gazdasági

ügyletekben nem volt, így adólevonást a számlákra nem alapíthat.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és keresete teljesítését kérte.
- [15] Álláspontja szerint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 336/A.§ (2) bekezdése alapján a perben az alperest terhelte a bizonyítási kötelezettség, mert rámutatott arra, hogy sérült a jóhiszemű és tisztességes eljáráshoz való joga, továbbá a hatóság a tényállás feltárási kötelezettségének nem tett eleget, és az adózó javára szolgáló tényeket sem értékelte. Az elsőfokú bíróság a közigazgatási szerv bizonyítási szabályszegésének a jóváhagyásával megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1.§ (1) és (2) bekezdések, 50.§ (1) és (4) bekezdések, az Art. 97.§ (4) és (6) bekezdések, továbbá a Pp. 336/A.§ (2) bekezdés, 221.§ (1) bekezdés rendelkezéseit. Nem tett eleget arra irányuló bizonyítási indítványának sem, hogy tanúként a számlakibocsátók képviselőjét hallgassa meg.
- [16] A felperes kérte a Kúriát, hogy a keresetében megjelölt, az Európai Unió Bíróságának hivatkozott döntéseit tekintse a felülvizsgálati kérelem részének is. Hangsúlyozta, nincs semmiféle többletkötelezettsége az iránt, hogy az alvállalkozókat személyesen ismernie kellene. Alaptalanul nyilvánított a számlakibocsátók képviselője nyilatkozatának az elsőfokú bíróság kiemelt szerepet akkor, amikor elismert tény volt, hogy a cég tagjával tárgyalt. Semmilyen gazdasági érdeke nem fűződik az adókiíráshoz.
- [17] Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [19] A Kúria a közigazgatási határozatok, a peranyag, a kereset, a jogerős ítélet illetve a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem összevetése alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes keresetét teljes körűen elbírált [Pp. 213.§ (1) bekezdés], rendelkezését részletesen megindokolta [Pp. 221.§ (1) bekezdés, a bizonyítékok helyes értékelésével Pp. 206.§ (1) bekezdés], megfelelő jogértelmezéssel és jogalkalmazással meghozott döntése jogszerű.
- [20] A perbeli adóügy tárgya a számlakibocsátó1. és a számlakibocsátó2. számláira alapítható adólevonási jog gyakorolhatóságának értékelése volt, amelyre irányadó anyagi

jogi jogszabály: az Áfa tv. 120.§-ának a) pontja értelmében abban a mértékben, amilyen mértékben az adóalany - ilyen minőségében - a terméket, szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany - ideértve az Eva. hatálya alá tartozó személyt, szervezetet is - rá áthárított. Az Áfa tv. 127.§-ának (1) bekezdés a) pontja alapján az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon a 120.§ a) pontjában említett esetben a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla.

[21] Az Sztv. 15.§-ának (3) bekezdése alapján a könyvvitelben rögzített és a beszámolóban szereplő tételeknek a valóságban is megtalálhatóknak, bizonyíthatóknak, kívülállóknak által is megállapíthatóknak kell lenniük /a valódiság elve/. Az Sztv. 166.§-ának (2) bekezdése értelmében a számviteli bizonylat adatainak alakilag és tartalmilag hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak kell lennie.

[22] Az adóhatóságnak eljárása során azt kellett vizsgálnia, hogy felperes adózói magatartása (adólevonás) törvényes joggyakorlás volt-e. Az ellenőrzés során az adóhatóságnak kell feltárni és bizonyítani azokat a tényeket, körülményeket, adatokat, amelyek megalapozzák a jogsértés, a joggal való visszaélés megállapítását, és az ezek miatt indított hatósági eljárást. A tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani (Art. 86.§ (1) bekezdés, 97.§ (4) bekezdés), törvényi előírás a számára (a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény - a továbbiakban: Ket. - 2.§ (3) bekezdés) az is, hogy az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket vegye figyelembe, minden bizonyítékot súlyának megfelelően értékeljen, döntését valósághű tényállásra alapozza. Az elsőfokú bíróság helytállónak állapította meg, hogy az adóhatóság döntéseit széles körű bizonyítási eljárás alapján hozta meg (ellenőrzés, kapcsolódó vizsgálatok, dokumentumok, nyilatkozatok, tanúvallomások beszerzése), amelyekről határozataiban a Ket. 72.§ (1) bekezdés ea) pontjában foglaltaknak megfelelően számot adott.

[23] Ezt követően a bizonyítékok minősítését vizsgálta az elsőfokú bíróság, megállapítva, hogy azokat a revízió és az alperes is egyenként, és összességükben értékelte. Az alperes azt állapította meg, hogy a számlakibocsátók számláiban feltüntetett gazdasági események a felek között nem történtek meg, nem nyert bizonyítást, hogy a termékértékesítések a számlatartalmakkal egyezően megvalósultak volna. A számlakibocsátók képviselője nem ismerte el a felperessel való gazdasági kapcsolatot és a számlák kiállítását, a felperes

olyan dokumentumokat, amelyek a számlakibocsátók teljesítését igazolták volna, nem tárt elő. Az adóhatározatokkal szembeni jogorvoslat az Art. 143.§ (1) bekezdése értelmében a felperesnek biztosított volt.

- [24] A bíróság a Pp. XX. fejezetének speciális szabályai alapján közigazgatási perben a felülvizsgálni kért határozatok jogszerűségéről dönt a Pp. 3.§ (1) bekezdése, 121.§ (1) bekezdés c.) pontja, 330.§ (2) bekezdése alapján. A felperesnek az általa indított perben a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján keresetét bizonyítania kellett, az alperes (bizonyítékokon alapuló) megállapításával szemben azt, hogy az adóhatóság bizonyított tényállása téves, hiányos, és az általa befogadott számlák valós gazdasági események hiteles bizonylatai. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét bizonyítatlansága okán elutasította.
- [25] A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő. A közigazgatási per elsőfokú szakaszában a bíróság a határozatok jogszerű, illetve jogsértő voltáról dönt a kereseti kérelem keretei között (Pp. 213.§, 339.§), a rendkívüli jogorvoslati részben: a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet vizsgálja felül a felülvizsgálati kérelem keretein belül (Pp. 270.§).
- [26] Rámutat a Kúria, hogy az adóhatóság eljárására kötelezően alkalmazandó eljárási törvény az Art., amelynek 5.§ (1) bekezdése szerint az Art. másként nem rendelkezése esetén alkalmazható a Ket. A felperesnek nemcsak megjelölnie kellett az álláspontja szerint az elsőfokú bíróság részéről megsértett jogszabályhelyeket, hanem meg is kellett indokolnia kérelmét. A Ket. alapelvi rendelkezési közül az 1.§ (1)-(2) bekezdéseire, mint megsértett törvényhelyekre hivatkozott a felperes, e rendelkezések értelmében: „A közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit. Hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében, mérlegelési és méltányossági jogkörét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolja. A közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos - ideértve gazdasági - érdekét szem előtt tartva jár el.”. A felperes nem munkálta ki a felülvizsgálati kérelemben, hogy konkrétan melyik alapelvi rendelkezés/rész sérült és miként-hogyan.
- [27] A felperes felülvizsgálati kérelmében (1. pont) hivatkozott a Pp. 336/A.§ (2) bekezdésére, amely szerint, ha a közigazgatási

eljárás hivatalból indult, vagy a közigazgatási szerv a tényállás-megállapítási kötelezettségének nem tett eleget, a közigazgatási szerv köteles a határozata (a szakhatóság az állásfoglalása) alapjául szolgáló tényállás valóságának bizonyítására, ha azt a felperes vitatja. Amint azt a KGD2012. 140. számú eseti kúriai döntés is tartalmazza, a bizonyítási teher átfordulására e törvényhely alapján csak abban az esetben kerülhet sor, ha a felperes nemcsak állítja a tényállás valótlanosságát, de azt hitelt érdemlő bizonyítékkal cáfolja is. A felülvizsgálati kérelemből nem állapítható meg, hogy a felperes milyen bizonyítékokkal, azok mekkora mértékű bizonyítási súlyával cáfolta meg az adóhatóság által megállapított tényállást. A konkrétumok nélküli, általánosságokat tartalmazó hivatkozásai („rámutattam a bizonyítás anomáliáira, ellentmondásira, (...) azt állítottam, hogy egyrészt sérült a jóhiszemű és tisztességes eljáráshoz való jogom, továbbá az alperes a tényállás feltárási kötelezettségének nem is tett eleget (...) rámutattam a jegyzőkönyvek és a határozat ellentmondásaira, (...) magának az adóhatóságnak kellett volna bizonyítást indítványoznia") bizonyítéknak nem minősülő féli előadások [Pp. 166.§ (1) bekezdés].

- [28] A felperes sérelmezte felülvizsgálati kérelmében (2. pont) a bizonyítékoknak az adóhatóság részéről illetve az elsőfokú bíróság által történt értékelését. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye [Pp. 275.§-ának (1) bekezdése]. Az irányadó anyagi jogi norma (Áfa tv. vonatkozó jogszabályhelyei) értelmezésében nem volt vita a felek között, az elsőfokú bíróságnak tények bizonyítottasága kérdésében kellett döntenie (a gazdasági események a valóságban a számlákon feltüntetettek szerint történtek-e meg, amelyekre vonatkozó hatósági megállapítások bizonyítottak-e). A Kúria ezért arról a jogkérdésről határozott, hogy a bizonyítás, a bizonyítékok értékelése körében jogszerű volt-e a jogerős ítélet. Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria nem állapított meg.
- [29] Az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§ (1) bekezdése alapján vizsgálta a hatóság részéről folytatott bizonyítási eljárást, bizonyítékértékelést, a számlák szerinti teljesítések hiányát okszerűen bizonyító tényeket. A felperesnek a perben bizonyítania kellett, hogy a számlakibocsátó1. és 2. teljesítette a számlákban foglaltakat, továbbá, hogy adózói magatartása körültekintő volt. A felperes e kötelezettségét azonban nem teljesítette.
- [30] Rámutat a Kúria, hogy az EUB C-446/15. számú (Signum A. S.

Kft. ügye) döntése értelmében: „A közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szőlő, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az a nemzeti gyakorlat, miszerint az adóhatóság azon okból tagadja meg valamely adóalanytól a számára nyújtott szolgáltatások után fizetendő vagy megfizetett hozzáadottérték-adó levonásához való jogot, hogy nem tekinthetők hitelesnek az e szolgáltatásokra vonatkozó számlák, mivel e számlák kibocsátója nem lehetett az említett szolgáltatások tényleges nyújtója, kivéve ha anélkül, hogy az adóalanytól olyan ellenőrzéseket követelnének meg, amelyeket nem köteles elvégezni, az objektív tényezőkre figyelemmel megállapításra kerül, hogy ezen adóalany tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy az említett szolgáltatások héa csalás részét képezik, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.”.

[31] Az EUB C-80/11. és C-142/11. számú döntése (Mahagében Kft. és Dávid egyesített ügy) szerint: „a 2006/112 irányelv 167. cikkét, 168. cikkének a) pontját, 178. cikkének a) pontját és 273. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint az adóhatóság megtagadja a levonási jogot azzal az indokkal, hogy az adóalany nem győződött meg arról, a levonási joga gyakorlásának alapjául szolgáló termékekre vonatkozó számla kibocsátója adóalanyának minősül-e, rendelkezik-e a szóban forgó termékekkel, és képe-e azok szállítására, illetőleg hogy hozzáadottérték-adó bevallási és fizetési kötelezettségének eleget tesz-e, illetve azzal az indokkal, hogy az említett adóalany az említett számlán kívül nem rendelkezik más olyan irattal, amely bizonyítaná az említett körülmények fennállását, jöllehet a 2006/112 irányelvben a levonási jog gyakorlása vonatkozásában előírt valamennyi tartalmi és formai követelmény teljesült, és az adóalanynak nem volt tudomása az említett számlakibocsátó érdekkörében elkövetett szabálytalanságra vagy csalásra utaló körülményről.”

[32] Az EUB C-324/11. számú (Tóth ügy) döntése értelmében továbbá: „Ha az adóhatóság konkrét bizonyítékokkal szolgál a csalás fennállásáról, sem a 2006/112 irányelvvel, sem pedig az adósemlegesség elvével nem ellentétes, ha a nemzeti bíróság az adott ügyben szereplő összes körülmény átfogó vizsgálata során ellenőrzi, hogy a számlakibocsátó maga teljesítette-e a szóban forgó ügyletet. Mindazonáltal az alapügyben szereplő helyzethez hasonló helyzetben csak akkor utasítható el a levonási jog, ha az adóhatóság objektív körülmények alapján megállapítja, hogy a számla címzettje tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy a levonási jogának megalapozására felhozott ügylettel az említett számlakibocsátó vagy a szolgáltatói láncban korábban közreműködő gazdasági szereplő által elkövetett adócsalásban vesz részt.”

- [33] Mindhárom EUB ítélet meghatározta a nemzeti bíróság feladatát. Az elsőfokú bíróság a perben azt teljesítette, bizonyítási eljárást folytatott, amelynek eredményeként megállapította, a hatóság döntése jogszerű, mert bizonyította, hogy a számlák nem hiteles bizonylatok, a számlákban feltüntetett gazdasági események nem a megjelölt felek között valósultak meg, továbbá azt is objektív körülmények alapján, hogy a felperes adózái magatartása nem volt körültekintő, gondos magatartását nem igazolta. Az adóhatározatok felülvizsgálatára irányuló perben az adózó-felperes nem bizonyította, hogy a számlakibocsátl. és 2.. képviselőjére jogosult személlyel tartotta a kapcsolatot, hogy a számlákban feltüntetett gazdasági eseményekkel, az adóköteles tényállásokkal kapcsolatosan e cégekkel állt jogviszonyban. Abban az esetben, ha felperes a perben a törvényes kötelezettségét teljesítve bizonyítja a számlák hitelességét és gondos adózái magatartását, akkor a keresetét bizonyítja, ennek hiányában az elsőfokú bíróságnak a Pp. 164.§ (1) bekezdése alkalmazásával a keresetet el kellett utasítania. A felperes ellentétes álláspontja az EUB idézett ítéleteinek, az Art. és a Pp. megjelölt jogszabályhelyeinek nem felel meg, téves.
- [34] Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [35] *A számlatartalmaknak a valósággal egyező voltát az adózó-felperesnek bizonyítania kell.*

Záró rész

- [36] A Kúria a felperest a Pp. 270.§-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.
- [37] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről és mértékéről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának (1) bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján határozatonként rendelkezett.
- [38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2018. március 01.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró